

Sütő Csaba András

(Győr, 1979):

Költő, az *Ambroozia* folyóirat szerkesztője. Legutóbbi kötete *jönnek a házak* címmel jelent meg a Napkút Kiadónál 2020-ban. A Fiatal Írók Szövetsége, a Hermaion Irodalmi Társaság, a Magyar Írószövetség tagja.

SÜTŐ CSABA ANDRÁS

A hatvannégy ütemű szabadgyakorlat

kisbácsának közepébe
sövény úti iskola
tanulás és munka terén
élen járó csapata
hurrá hurrá hurrá

– Géza! Te itt a szobában
heversz, miközben apuka
odakinn a kertben ás?!
– Én bés vagyok.

bések voltunk mi is, nagybácsai gyerekek.

egy rakás óvodás, évvesztesek és a naptár nyertesei
beragadt könnyen, aki rosszkor dugta a napvilágra a fejét
a bébe raktak nem kérdezték mindünket leszámítva
a robit meg a marikát de az már akkor is érthető volt
a robi vak volt a nemlátó látó eldugták
előlünk pedig még nem is bántotta senki
a marika meg már óvodásan olvasott
nekünk a könyvekből mert az anyja nem bírta ki
tanító volt és sunyi megtanította olvasni stikában
és nekünk olvasott fel és ettől utáltuk
mert amúgy kedves gyerek volt
de hogy előttünk olvas az teljesen
elképzелhetetlen és valóra vált volt

nem ért le a lábam elsőben

ültem a padban és lógott
a lábam a semmibe
az első év végére csonkig faragták
a postairónom felszámoltam
a félfamentes rajzlapokat
a dienes-készletet megegyeltem
és még nem kellett találomra beírni
a számokat a dögunalmas számtani sorozatokba

júniusra a nagylábujjammal elértem a padlót
bár nagyon kapaszkodtam előre ne bukjak

kitűnő lettem jutalmat kaptam
marcello venturi virágosdombját
a már tudok olvasni sorozat kötetét
egyértelmű volt megerősítették
a borítóján egy cilinderes alak
távcsővel a messzeséget kémeli
és a lencsén egy vonatszerelvény
és egy épületcsoport tükröződik
ami teljesen lehetetlen de elképzелhető

de akkor nem akadtam fenn ezen
nem volt rám felkészülve a vizuális nevelés

alanyi jogon avattak kisdobossá
mindenkit az anyukája-apukája
engem a panni néni mert anyám nem
ért rá benn állt a tantestületben

nem ért rá felkötni a nyakravalóm
volt zászló lett nyakkendő
síp sípzsínórral íhaj
meg gárdonyi géza raj
június délután ott rohadunk
az aszfalton a hőség minden
kínjával minden évben és lesz belőlük elég

összebarátkozol te azzal
hamar amivel összeterelt a sors

délelőtt zárva volt

de délután késő tavasztól késő őszig
a napközi végére kinyitott az eszkimó
fagyizó két forint ötven fillér ellenében
csavározódott a gépből a fagyalt
amelynek feliratát addigra
betűztük betűzgettük
kép nem volt hozzá
összeolvastuk azért
CARPIGIANI
cével mondtuk a kát gével a gét
egyedül úgy volt logikus

anyám félötös

kinn rugdalunk négytől a műszivel
alkonyodik hideg van
egyre kevésbé látszik a kapu
mögötte kerítés mögötte utcafront

tiszta hideg november
a labdára lassan ráül a dér
a pipába akarjuk rúgni
előbb kapufázunk
bemelegítés gyanánt

elrúgja elsőre a keresztlécet
a labda felpattan leveszi leteszi
rúgjál kicsi harmadikos
nekem több nem kell

(akárha öregapám szárnyak híján két óvó keze közül
megszabadulva végre a bácsai gyöpon találhattam magam
beáll a kicsi is jó fejek voltak a nagyok nem oszt nem
szoroz nem nagyon számoltak velem aztán pár perc alatt
rúgtam két gólt és akkor már külön mondták a kicsire
vigyázzál fogjátok mert berúgja)

nem kell több ballal tekerek
ő balról jobbra én jobbról balra
tekerem a felső sarokba
vinyó volt láttad csak hallottam

aztán elfut mert ismerős hangot hall
a kerítés mellett zümmögő simsonnal
párhuzamosan vágat
apja megjött érte
maradok egyedül utcai
lámpafénynél a pályán
és rúgom a labdát futkározok

bűrök rendületlenül

busszal jártunk sárgabusszal az a városi

csuklós csak nagyon ritkán jött
a 11-es simán hazavitt
oda-vissza három megálló
öt perc azt kész
fenn volt a buszon mindenki
autója keveseknek és nem arra volt
a 11/A-sal azonban vigyázni kellett
könnyen ráfázott aki nem figyelt
csak felszállt automatikusan

az jobbra fordult vissza
a város felé a bácsai elágazásnál
miután merőlegesen
a régi töltésnek állt

rettegtünk ha fent jutott eszünkbe
és nem segített a sofőrfulke
mögött egymásba tűzött
egyéb táblák betűzgetése sem

nyaknyújtogatva próbáltunk
az elhúzhatatlan ablakok síkja mentén
csak kifelé volt felirat
mért nem nézted meg lent
most már mindegy fent vagyunk
ugye nem ás ezt kérdeztük a fáradt utasoktól
a sofőrt kérdezni nem volt szokás

Tisztelt utasaink, kérjük, ne álljanak az ajtó elé,
mert a vezetőt zavarja a szabad kilátásban!

mi egyelőre nem arra mentünk
volt aki így tíz-húsz perccel később ért haza
és néhányan csak otthon vették észre
hogy a buszon vagy a megállóban
hagyták az iskolataskát

a város jött el értünk mohó

kannibálként zabálta fel révfalut
kis- és nagybácsát és így tovább
a napokban a sárasi fenyves helyén
éktelenkedő mediterrán lakópark
feliratát tagadtam meg
a múltból a jelenbe ívelően
az nem vámoszabadi
sosem is lesz az
az sárás a maga fenyvesével
ahol fekszel a hóban fejszével
a gyorsan ereszkedő sötéttel
és ősi jognál fogva fenyőfát
vágysz az osztálykarácsonyra
cipőd átázott vízszintesen
lapulsz a hófoltos földön
a vízszint mentén elnézel
aztán a hátadra gördülve
nézed a zöld túleveleket
hallgatod a zúgást
és elönt a meleg torkodra
kuporodó enyhe szégyen
húzod magad után
a kivágott fát a bicikliig
onnan már könnyebb

aztán egy napon toborzódni kezdünk
idegen tanár jön kevesen ismerik én igen
ő tartja a különtornát egy héten kétszer
a nagyiskolában anyám nagyon szeretné
ha tornász lennék ellenvetés egyelőre nincs
baldogan rohangálok fel a bordásfal tetejébe
akasztott padokon ügyes vagyok szőnyegen
is és a szekrényugrástól se bógöm el magam

szívja a cigarettát amíg
kiözönlünk a betonos pályára
volt ott egy csík salak
a végén távolugró gödörrel

alakzatba kellene felállnunk
rendeződünk felvesszük
a kartávolságot elől-oldalt-hátul
nem megy miért is menne

az egyszerű utasításokat
instrukciókat sem értjük
fölénk boruló tornatanári fegyelem
kezdődik a műsor indul a szelekció

válogatnak valamihez
a bénákat kegyetlenül kiszórják
visszaolvadnak a napközi
szappanos vizébe

ide ütem- és ritmusérzék kell jó tartás
homályos elképzélések mentén
hull alá kezünk a magas tartásból
hetekig gyakorolnak aztán az arra kiválasztottak

előbb némán vezényszavakra
majd zene is lesz hosszabbítóval
strómolt egykazettás rekorder
nem is rossz lehet lógni a napköziből

csak az őrsi óráról nem
tudunk megpattanni sosem
ránk csukják az ajtót játékidőben
és többnyire nézzük egymást

hogyan akkor most mi legyen
az őrsvezető mondja amit kell
mennénk már focizni a nap hétágra
de a kurva nótafa még énekeltetni akar

aztán egy nap buszra szállunk
megyünk a városba a majerba
a buszmegállóban elkövetjük
amit tornaságokkal más kárára el lehet
kisebb kokik barackok potyorásznak mögöttünk
a sorban és van akinek a pajsza is megtépetik
ők fejük oldalt billentik várják a pofont is hozzá
ennek külön művészete van
adásnak elhajlásnak
könnyeken át röhögésnek
viszonylag fegyelmezetten zajlik az átzsilipelés
bár néhány vezetéknev elhangzik a buszon is

öt megálló nem a világ mellettünk rohan
májusba zúdult kertjeivel a házakból
kerítésekből fűzött a megállóknál
újra formákká összeálló szalag

előnt mindenkit az izgalom esemény van

a kalmár visszapofáz haza akarják küldeni
rugdalja a zsákját a buszon magasra is
hogy verje az előtte állók háta közepét
tényleg nagyon ügyesen rugdal a kalmár
most azonnal raklak fel a visszafele járatra
mire mondja hogy akkor nem leszünk meg
a hatvannégy ütemű szabadgyakorlathoz
lukas lesz az alakzat kérem sunyítja hozzá a kalmár
igen szokatlanul okos vagy kalmár
igen okos vagy édes fiam
de jön még kutyára dér és a kalmár tudja
ezzel nem várnak novemberig
így özönlik le a négytucat alsós a buszról
a csatát nyert vöröslő fejű kalmárral
lesz abból még sápadás nyüszítés is délutánra
meg otthon a négy fal nézegetése
amíg pattogtatják a labdát
tapossák a pedált odakinn

hullámozó kettes sorban masszírozódunk

ömlünk befelé a tagiskola kapuján
ide fogtok majd járni a szentencia így

én aztán biztos hogy nem
megsejtett-e valamit
vagy tudta költöznek
és mindennek vége
nem derül ki sosem

évvárón még van évnyitón már nincs
így tűnt el búcsú nélkül nyomtalanul

gyors öltözés – öltözőben
ilyet többen először látnak
mi a teremben szoktunk
átöltözni vagy sehogy

próbáljuk felvenni a kék glottot a fehér trigóval

a fehér zokni se mindenkinek jött össze pedig beírták külön
tornadrág fehér atléta fehér zokni tornacipő
áll a vendi a szürke pamutban
persze hogy kiszúrják és a kísérek mosolyogva
felkészülten kotorásznak nem baj itt a tartalék
idegesek akkor lesznek amikor meglátnak
még két fekete és két kék lábat
a mimóza meg szipog és beköpi saját magát
rémülten mutatja az enyém meg lukas
vedd csak rá a cipőt csillagom
nincs több tartalék az nem akkora baj
elfehéredve ül a szocsó
nézegeti a kezében szalvétába csomagolt szendvicset
azt fogta meg reggel a felsőtétben
a trigógatyakombó helyett
azért ez nem a zokni kategóriája
rohangálás a folyosókon
találnak rá egyet sebtiben
hogy kiről szedték le kérdezni nincs idő
és akkor indulás a pályára gyerekek
és már minden rendben van

a toncsi picsog kicsit de nyugtatják
nem mer szólni hogy pisálnia kell
és egyébként se érdekel senkit

addig még nem láttunk akkora pályát
alakunkat elnyeli a szürke kézilabdapálya
körülötte korlát a pálya körül futópálya
befosva oldódunk fel a tagiskola tanulói között
jön az igazgató jön gondoljuk tévedünk
a szabadgyakorlat kitörni kész
megint zenével próbálunk
tényleg utoljára kispajtasok gyerekek
nem kell kétszer elmondani ugye gyerekek
és kibontakozik a májusi délelőttben
a hatvannégy ütemű szabadgyakorlat
csak ahogy gyakoroltátok eddig is
a hangszórókból a delejes harmonikaszó
ráül a popcornos pattogásra
és rákezd a bad blue boys

Tonight / There'll be no darkness tonight / Hold tight
/ Let your love Light shine bright / Listen to my heart
/ And lay your body next to mine / Let me fill your
Soul with all my dreams

és a nyolctól tizenkét éves
serdületlen gyermektetek
együvé hullámoznak a nyugatnémet
szerelemről alkotott kortárs elméletekkel
és ember nincs a placcon aki tudna annyira angolul
hogy elhúzná kicsit a száját vagy megállítaná a piczába az egészet
zene van produkció van ne ríjjon a szád szíle mit akarsz
megezerkilencszáznolcvanhét

you're a woman i'm a man
kinek szégyen kinek nem

this is more than just a game

a révfalusi hétvégi házakban a kissekékre rakott táskarádiókból
minimum hangerővel kossuth és bartók apolgatja népét
az meg kapálgat virágot ültet rendezi az ágyásokat
a korai cseresznyéhez létrát keres vagy guggol
a hagymaszárok között és gyomlál a maga
nyugdíjba menekített derűjével felüt
egy sört megló szódával egy deci
rizlinget a bungalók ajtajába ül

1987

nem kér nem kérkedik nem
hivalkodik nem beszél
nem kérdez van ki
helyette válaszol
él lakja országát

termel fogyaszt vesz és elvesz fosztogat a maga módján

és nem igazán érti a szomszédos iskolában ez az amerikai vircsaft mire való